

Asikkalan puiset rattaat podcast

Tuottaja: Reko Tupala
Työharjoittelutyö KEO.fi Radiotoimittajalinja
Opettaja: Joni Rinta-Möykky

JINGLE

Hei.

Tämä on Asikkalan puiset rattaat podcast.

Jonka teille on tuottanut Reko Tupala

Kuulet sarjassa kirjoituksia Asikkalan historiasta, eri henkilöistä ja tapahtumista vuosien takaa.

Asikkalalainen Lauri Muranen on koonnut tarinat jo vuosia aiemmin ja nyt osa näistä tarinoista on kuultavissa podcast-sarjana.

Luvassa on mielenkiintoista kuultavaa Asikkalan eri vaiheista, löytyypä jopa skandaali-uutinenkin kaukaa historiasta sekä laivailun historiaa Päijänteellä.

Tervetuloa kuuntelemaan.

JINGLE

Vääksy, Asikkalan kunnan keskustaajama. Vääksy on kaksi osainen, toinen puoli on Anianpellon kylää ja toinen puoli kirkonkylää, välissä on kanava.

Ns.Vanha Vääksy sijaitsee kirkonkylän puolella kanavaa ja tällä puolella sijaitsee myös Asikkalan vanha apteekki. Lääkkeitä sieltä ei enää vuosiin ole saanut ellei lepoa lääkkeeksi lasketa, no lepo kyllä auttaa moneen vaivaan joten siinä mielessä kyllä.

Tässä jaksossa avataan tämän apteekkirakennuksen historiaa, joka onkin kohtuullisen monivaiheinen.

Vanhoja apteekin kalusteita on vuosien aikana kulkeutunut Vääksyn myllylle joka sijaitsee aivan apteekkirakennuksen naapurissa. Sitä miksi vanha apteekin lipasto on nykyään myllyssä, en tiedä. Ovatkohan tämän tarinan tietäjät enää edes keskuudessamme, koska lipasto näyttää enemmän 100 vuotta vanhalta kuin 50 vuotta vanhalta.

Ehkäpä apteekissa on aikanaan uusittu kalusteita ja vanhat on annettu eteen päin uuteen käyttöön, mene ja tiedä. Mutta eipä muistella enempää vanhoja kalusteita tai niiden nykyisiä sijainteja vaan siirrytään itse asiaan.

Apteekin taloon.

Neljäs jakso 4 - **Piekkolan torppa, Vääksyn apteekintalo, Opistotalo** **Teksti: Tapio Blofield, Lukija / teksti: Reko Tupala**

Apteekinmajoituksen ja sen rakennuksen alkujuuret juontavat apteekkari Anders Gustaf Blåfieldiin, joka alkoi harjoittaa apteekkitoimintaa vuonna 1905 silloisessa Piekkolan torpan rakennuksessa, joka tunnettiin vuosikymmenet Vääksyn apteekintalona. Apteekkari Blåfield hankki rakennuksen omistukseensa vuonna 1909. Apteekkirakennus oli alun perin yksikerroksinen ja lyhyempi. Sitä laajennettiin Myllytielle ja pihalle sekä korotettiin. Pihapiirissä oli myös useita muita rakennuksia ja yksi niistä oli limonaatitehdas. Limonaatitehdas luonnistui hyvin apteekkitoiminnan sivuhaaraksi, sillä tuohon aikaan suurin osa lääkkeistä valmistettiin apteekissa paikan päällä. Apteekissa tehtiin myös tisleitä, joten apteekkarilla oli omat tislauslaitteet.

Apteekkari Blåfieldin kuoltua maaliskuussa 1925 apteekkarin leski Sylvia Blåfield ja tytär Anita Blåfield (myöh. Seppälä) pitivät apteekkia toukokuun loppuun asti. 1.6.1925 tuli Kuhmoisista apteekinhoitajaksi Alfred Strandberg ja Anita Blåfield jäi apteekkiapulaiseksi. Kiinteistö siirtyi 3.8.1925 ruotsinkielisellä kauppakirjalla Alfred Strandbergin omistukseen. Kauppakirjassa oli muun muassa merkintä: *"I köpet ingår möblerna i biträdesrummet samt telefon"*. Proviisori Alfred Strandberg sai apteekkioikeuden Asikkalan apteekkiin 14.12.1928, jolloin hänestä tuli virallisesti Asikkalan apteekkari.

Apteekki toimi Alfred Strandbergin hoidossa vuoteen 1959.

Uutta oli apteekkarin työhuoneeseen asennettu juorupeili porvooolaiseen malliin, josta saattoi seurata kadunpuoleista elämää. Alfred Strandberg oli tärkeä henkilö myös Vääksyn Yhteiskoulun alkutaipaleella. Hänet valittiin koulun ensimmäiseen johtokuntaan, jossa hän toimi varapuheenjohtajana. Alfred Strandbergistä kerrotaan, että hän oli erittäin taitava rahaston- ja

taloudenhoitaja, joka keksi monesti ratkaisuja koulun vaikeisiin taloudellisiin ongelmiin, muun muassa lähettämällä arpoja myytäväksi maan muihin apteekkeihin koulun hyväksi.

Strandbergin kauden jälkeen apteekintalo siirtyi Asikkalan kunnan omistukseen ja sen tiloissa toimi kansalaiskoulu. Rapalan veljekset hankkivat rakennuksen perustettavan yhtiön lukuun 1968, jolloin tiloja alettiin käyttää Rapalan uistintehtaan tarpeisiin. Asikkalan kunta hankki kiinteistön takaisin omistukseensa 1970-luvun lopulla. Tuolloin rakennus kunnostettiin Asikkalan kansalaisopiston tiloiksi ja talo nimettiin Opistotaloksi. Opistotalo tarjosi yli 20 vuoden ajan monipuolisia harrastusmahdollisuuksia kuntalaisille. Tiloissa viihtyivät niin oppilaat kuin opettajatkin, ja oppilastöiden näyttelyt opintokauden päätteeksi olivat suosittu ja näyttävä tapahtuma. Kansalaisopiston yhdistyttyä maakunnalliseksi Wellamo-opistoksi kunta asetti kiinteistön myyntiin.

Keväällä 2007 Asikkalan kunta myi talon tontteineen vantaalaiselle Matilan perheelle, joka on kunnostuttanut pääosan kiinteistöstä majoituspalveluja tarjoavaksi yritykseksi.

Nina ja Jan Laitiainen perheineen jatkavat Apteekinmajoituksen historiaa vuodesta 2023 alkaen.

LOPPU